

[Fuglsang.]

ning; der ligger alligevel heri en erkendelse af det ustabile i de kapitalistiske konjunkturer. Men det må da også for os rejse spørgsmålet om, hvad der vil ske, når konjunkturerne slår om og der dermed skabes nye, langt skarpere konkurrenceforhold såvel på det hjemlige marked som på verdensmarkedet, og dette samtidig med at vi ved vor tilslutning til frihandelsområdet er kommet ind i et politisk spil, hvor vi vil blive brugt af England i dets modsætningsforhold til bl. a. Vesttyskland og i disse landes indbyrdes konkurrence. Med andre ord er det et ganske stort ansvar, som de ansvarlige for denne vor tilslutning til de syv landes frihandelsområde har påtaget sig og vil blive stillet over for.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen nævnte de 500 deputationer og henvendelser, som havde været i udvalget. Han udtrykte samtidig et ønske om, at hele tinget og for så vidt endnu flere havde haft lejlighed til at følge med i dette arbejde. Det ville jeg da også gerne have haft, for jeg vil tro, at mange gennem kendskab til de her fremdragne konkrete forhold ville have fået en anden forståelse af forholdene omkring markedsplanerne, end de hidtil har haft, og ville være blevet i stand til at forstå deres rækkevidde på de mest forskellige områder. Det drejer sig jo om en trussel fra vore nordiske nabolande, f. eks. med hensyn til papirbranchen, den grafiske industri og hele trævareområdet. Der har været henvendelser om den fare, der truede en række virksomheder inden for f. eks. metal- og gummiindustrien, virksomheder, der i mange tilfælde har vist sig at være af næsten afgørende betydning for den by og det område, de er beliggende i. I virkeligheden er det sådan, at hundreder af virksomheder får deres hidtidige økonomiske grundlag forrykket, og dermed får tusinder af arbejdere deres arbejdsplads truet. Der er talt meget under hele denne debat om overgangsbesværligheder. Ja, det talte ræven som bekendt også om, da man trak bælgen af den. Ingen er i tvivl om, at det bliver mere end blot overgangsbesværligheder, men det er naturligvis rigtigt, at talrige danske virksomheder er særdeles sårbare netop de første år, og på den baggrund bliver ansvaret ikke mindre, men større ved den overmåde

hurtige afvikling af importrestriktionerne, som er forudset.

Det er ikke, fordi det har skortet på advarsler. Ikke mindst er en lang række fagforeninger og fagforbund gået imod disse planer og har meget stærkt henstillet, at man i hvert fald ikke afvikler importreguleringerne i hurtigere tempo, end aftaleforpligtelsen bestemmer, d. v. s. gradvis i løbet af 10 år.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen nævnte ved første behandling disse henstillinger, og han stillede også i udsigt, at de ville gå ind i udvalgets overvejelser. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen understregede yderligere i en efter min mening meget velmotiveret tale arbejderbevægelsens synspunkter og bekymringer, og jeg tør vel have lov til at tro, at begge de ærede medlemmer har holdt fast ved deres synspunkter også under udvalgsbehandlingen. Alligevel har vi vist lov til at sige nu, at i hvert fald til dato har deres anstrengelser ikke båret særlig store frugter. Jeg mener, at man bl. a. af hensyn til det ansvar, man står over for at skulle tage, skylder tinget en redegørelse for, hvem og hvad der har været afgørende for, at man har taget så ringe hensyn til arbejderbevægelsens synspunkter.

Det kan vel næppe være de konservative — efter de to ordførertaler, der er holdt her i dag, kan det i alt fald næppe være alle de konservative — som har været imod, at ophævelsen af importreguleringerne blev trukket noget ud. Også industrien har jo givet udtryk for sine bange anelser med hensyn til fremtiden.

Vor stilling til disse spørgsmål er ganske klar og helt på linje med den, som arbejderbevægelsen har udtrykt. Vi mener i dette konkrete tilfælde absolut ikke, at vi skal gå hurtigere frem med liberaliseringen, end vi er nødt til ifølge den aftale, som jeg kan se vil blive truffet nu.

Må jeg overhovedet sige, at vi er tilhængere af offentlig kontrol med udenrigshandelen. Der er nogle, der meget ofte fremhæver det frie initiativs velsignelser også med hensyn til udenrigshandelen. Jeg vil da mene, at bl. a. de eksempler, der i dag er trukket frem, med indførsel af brugte traktorer taler deres eget sprog, og de er ingenlunde noget enestående eksempel på,